

OFFICEREN

Af Morten Hørning, lektor i Ny Testamente på menighedsfakultetet i Aarhus

Historisk indføring i romertidens afskrækkende henrettelsesmetoder

Men Jesus udstødte et højt skrig og udåndede. Og forhænget i templet flængedes i to dele, fra øverst til nederst. Da officeren, som stod lige over for ham, så, at han udåndede sådan, sagde han: »Sandelig, den mand var Guds søn.« Markus 15. v.37-39

Læringsmål:

1. Romersk korsfæstelse
2. Den romerske officers arbejdsdag
3. Den romerske officers reaktion på Jesu død

1: Romersk korsfæstelse var grusommere end døden

Da Jesus blev korsfæstet (ca. år 33) var Israel besat af romerne. Det var en forholdsvis mild besættelse, da de jødiske ledere samarbejdede med romerne. Men romerne fastholdt retten til at dømme folk til døden.

Romerne havde flere metoder til at henrette folk på. Man kan næsten tale om en "henrettelsesstige":

- Den mildeste form var halshugning. Det blev anset for at være en nådig dødsstraf.
- Dernæst fulgte brænding på et bål.
- Så at blive kastet for de vilde dyr.
- Endelig at blive korsfæstet.

Korsfæstelse var altså den strengeste, romerske straf. Den blev kun anvendt på slaver og politiske oprørere, men aldrig på romerske statsborgere.

Grunden til den var så grusom var, at den korsfæstede døde så langsomt som menneskeligt muligt. Fuldstændig overgivet til bødlens ekspertise og luner blev vedkommende hængt nøgen op på korset (kvinder blev hængt med hovedet ind mod pælen) og gerne på en måde, der gjorde det muligt at udholde smerten så lang tid som mulig.

Formålet med korsfæstelse var nemlig ikke først og fremmest at slå ihjel – men at jage skræk i livet på enhver, der så korsfæstelsen. Derfor korsfæstede romerne også på de mest synlige steder og lod som hovedregel den korsfæstede hænge så længe som muligt. Korsfæstelse var grusommere end døden!

2: Den romerske officer på arbejde

Den romerske officer, vi læser om ved Jesu korsfæstelse (Markusevangeliet 15. v.39), var formodentlig leder af det romerske korsfæstelsessjak. Uden at vi læser det direkte, er det sandsynligt, at han også stod for den forudgående piskning af Jesus (Markusevangeliet 15. v.15 og det følgende).

Vi læser om, hvordan de håner Jesus ved at klæde ham ud som en "omvendt" konge (en spottekonge) med krone, scepter og kjortel for at føre ham i procession igennem Jerusalems gader, efter han er blevet pisket i en sådan grad, at han ikke kan bære korset (15. v.21).

Denne omvendte "kongeprocession" skulle svare til de triumftog en sejrende feltherre kunne opleve i Rom – blot med omvendt fortegn.

Da Jesus hænger på korset, har den romerske officer altså været på arbejde hele dagen. Det tog tid og kræfter at udføre en romersk korsfæstelse, så selve målet blev opnået: At jage skræk i livet på alle forbigående, så de aldrig kunne finde på at udråbe sig selv til konge.

3: Den romerske officers reaktion på Jesu død

Den romerske officers reaktion på Jesu død: "Sandelig, den mand var Guds søn," (Markusevangeliet 15. v.39) er derfor næsten et chok for læseren af Markusevangeliet. Hvad får ham til at vende rundt på en tallerken?

Ser han i den blodige klump på korset et udtryk for Guds kærlighed? Oplever han, at personen Jesus fra Nazaret var mere end blot en gemen forbryder, men faktisk "Guds søn"?

Sådan står der i evangeliet. Den romerske officer bliver stik mod alle forventninger den første til at se, at Jesu skamfulde død ikke var en fejl eller forgæves.

I stedet mødte han der "Guds søn" som en, der sank så dybt som et menneske kunne synke og dermed blev ét med hele denne verdens ondskab og ødelæggelse.

Det var ret så overraskende for ham, og vi kan næsten høre ham måbe i sit udbrud, da han har set, hvordan Jesus dør: "Sandelig, den mand var Guds søn".

